

De ex van Marieke voert een lastercampagne tegen haar ‘HOE VERWEER IK ME TEGEN ZIJN LEUGENS?’

Marieke (35) is niet voor niets gescheiden van Antonio: tijdens de laatste jaren van hun huwelijk behandelde hij haar en haar dochter als oud vuil. Maar zelfs anderhalf jaar later is Marieke nog steeds niet helemaal verlost van haar ex. Antonio strooit namelijk met leugens over haar en ze weet niet wat ze daartegen kan doen.

“Op het moment dat ik de kantine van de manege binnenkwam, zag ik het meteen. Er waren zeker drie vrouwen die me even met ‘die blik’ aankeken en me vervolgens negeerden. Ik wist gewoon dat ze met Antonio hadden gesproken, of met zijn familie. En ze geloofden de praatjes die over mij de ronde deden...

Een paar dagen later sprak ik met Astrid, net als ik moeder van een paardenmeisje en dus vaste bezoeker van de manege. Ze vertelde me wat zij had gehoord van de andere vrouwen. Antonio was inderdaad op de manege geweest, om naar Larissa te kijken. Tijdens zijn bezoekje had hij meteen even aan een paar moeders laten weten hoe hij over mij dacht. ‘Hij vertelde dat hij door jou geen geld meer heeft, omdat hij het huis van jou moest verkopen,’ vatte Astrid samen. ‘En hij beweerde dat niks goed genoeg was voor jou en dat hij Larissa niet meer mag zien van jou.’

‘Dat laatste klopt,’ bevestigde ik. ‘Ik wil niet meer dat hij Larissa ziet. Maar de rest is volkomen onzin!’

Afwerend hield Astrid haar handen omhoog. ‘Mij maakt het niet uit wat er tussen jullie is gebeurd, hoor!’

‘Het is gewoon niet waar wat hij vertelt!’ riep ik uit.

Ze antwoordde niet, maar haar blik sprak boekdelen. Ze geloofde me niet, of in ieder geval niet helemaal. Ik haalde diep adem om te voorkomen dat ik in huilen zou uitbarsten. Het voelde zo oneerlijk allemaal! Alsof ik nog steeds tegen Antonio moest vechten, al waren we inmiddels al anderhalf jaar gescheiden. Hij speelde tegenover iedereen het slachtoffer en zette mij weg als een

harteloze bitch. Terwijl het heel anders in elkaar stak. Tien jaar ben ik samen geweest met Antonio. Ik ontmoette hem toen Larissa twee jaar was. Het begin leek op een sprookje. Dat zo’n leuke man uitgerekend mij uitkoos, een alleenstaande moeder met een parttimebaantje! Hij droeg me op handen. Naarmate de jaren verstreken, bleef er van dat sprookje echter niet veel over. Het sloop er langzaam in, maar onze relatie werd steeds slechter. Tegen het einde van ons huwelijk had ik het gevoel dat ik voor hem het meest vevrachtelijke wezen op aarde was.

De maat was vol toen ik Larissa op een dag huilend op bed aantrof, omdat Antonio voor de zoveelste keer iets onaardigs tegen haar had gezegd. Een man hoort haar liefde en steun te geven, in plaats van haar de grond in te trappen, dacht ik. Maar moest ik daarin niet het voorbeeld geven? Dat besef kwam hard binnen bij me. Wat leerde Larissa van mijn relatie met Antonio? Nooit was hij lief voor me. Hij bekte me altijd af en als hij echt zijn dag niet had, dan schreeuwde hij niet alleen, maar gooide hij ook met dingen of duwde hij me. Het was zelfs een keer voorgekomen dat hij me had geslagen. Daar was Larissa gelukkig geen getuige van geweest, maar de blauwe plek op mijn wang vertelde haar genoeg.

Jarenlang had ik gehoopt dat het weer zou worden zoals in het begin, maar toen ik Larissa in tranen op haar bed zag liggen, wist ik dat ik weg moest. Het gaf me de kracht om te doen wat ik moest doen: scheiden van Antonio. Het was moeilijk, want Antonio was furieus, maar ik zette door. Het voelde als een bevrijding. Tot op de

dag van vandaag ben ik blij met het besluit dat ik toen heb genomen.

Maar weinig mensen zijn op de hoogte van wat er in die jaren is gebeurd tussen Antonio en mij. Alleen mijn familie en een enkele goede vriendin weten hoe gemeen en duivels hij tegen Larissa en mij kon zijn. Verder heb ik het er nooit met iemand over gehad. Logisch, het is niet iets wat je gezellig op een feestje op tafel gooit.

Ook Antonio zal natuurlijk nooit vertellen dat ik ben weggegaan omdat hij me als oud vuil behandelde. Natuurlijk doet hij dat niet. Hij heeft zijn eigen waarheid gecreëerd - leugens dus - en vertelt die op zijn eigen charmante manier tegen iedereen die het maar horen wil. Omdat Antonio zo’n lekkere vlotte babbel heeft, geloven heel veel mensen wat hij vertelt.

Laatst zei ik tegen mijn zus Ellis hoe graag ik iedereen wilde vertellen hoe mijn relatie met Antonio echt was geweest. ‘Desnoods zet ik het op Facebook!’ zei ik strijdlustig.

‘Nee!’ riep mijn zus uit. ‘Niet reageren. Een reactie van jou, dat is precies wat hij wil. En mensen geloven toch wie ze willen geloven!’

Dat zette me ook weer aan het denken. Maar toch, steeds wanneer ik geconfronteerd word met de praatjes die Antonio over mij rondstrooit, moet ik op mijn tong bijten. Ik vind het steeds moeilijker om mijn mond te houden. Ik vind dat mensen best mogen weten hoe het werkelijk tussen hem en mij is gegaan en dat Antonio helemaal niet zo leuk is als hij zich voordoet. Of wordt het dan een gevecht dat ik toch niet kan winnen?” ■